

Jézusom, bízom Benned!

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2000. júl.–aug.

V/4. szám

Ára: 150,- Ft

Budapest – Szent István bazilika

Meglátják az Úr dicsőségét

Örüljön a puszta és a kiaszott vidék,
ujjongjon a sivatag és viruljon!
Virulva viruljon, mint a liliom,
és örömeiben ujjongva daloljon!
Mert övé a Libanon dicsősége,
a Kármel és a Sáron pompája,
meglátják az Úr dicsőségét,
Istenünk ragyogó fönségét...
Mondjátok a csüggedt szívűeknek:
„Bátorság! Ne féljetek!
Nézzétek, eljön Istenetek!...
Maga az Isten jön el,
hogyan szabadulást
hozzon nektek.”
Akkor megnyílik a vakok szeme,
s a süketek füle hallani fog.
Ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas,
és a némák nyelve ujjongva ujjong.
Mert vizek fakadnak a pusztában,
folyóvizek a sivatagban...
És egy tiszta út vezet majd át rajta,
úgy fogják hívni: a szentek útja.
Tisztátalan nem léphet rá,
sem a balgák nem bolyongnak rajta.
Nem lesz ott oroszlán,
más ragadozó sem jár arra,
a megváltottak vándorolnak rajta,
akiknek az Úr szabadulást szerzett...
Éneket zengve érnek a Sionra,
s örök boldogságot tükröz az arcuk.
Öröm és ujjongás jár a nyomukban...

(Iz 35, 1-10.)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

*P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék

Batnei Jakab: Boldog Ő	1
II. János Pál pápa: Tartsd e fiatalokat.	2
Pierina Morosini.	5
Badalik B.: Szűz Mária, az Egyház Anyja	6
Szent Fausztina Mária	9
Török J.: Szent királyunk, István	12
Szent István király intelmeiből.	13
Felajánló ima a magyarok Nagyasszonyához	14
XXIII. János pápa: A boldogságos Szűz Mária mennybevétele	16
Mária kegyhelyek	
A budapesti Szent István bazilika	18
A Szeretet szolgálója, Anna Ali nővér	20
Felajánló ima Krisztus Szent Vérének	26
A rózsafüzér	
Az „ötvenes” imádság	27

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:

Az irgalmas Jézus képe

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzi meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány
A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: ABN-AMRO Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Boldog ő, mert lakóhelyet vett benne a Magasságbeli Batnei Jakab († 521)

„Magasztalja lelkem az Urat,
és ujjongjon szívem üdvözítő Istenemben!
Hiszen tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát;
lám, ezentúl boldognak hirdet minden nemzedék” (Lk 1,48),

így énekelt Szűz Mária Istentől megvilágosított lélekkel Fiáról. Láta, hogy általa milyen megtiszteltetésben részesült, és hogy a világ őt nagy álmélkodással fogja ezért boldognak hirdetni. A jövőbe látott, és hírül adta, hogy a Föld népei boldognak fogják mondani szüzességét.

A Szentlélek által tudta meg, hogy Fia minden nép királya lesz, ezért kért minden nyelvtől dicséretet számára.

Boldog ő, ezért dicsérjük mi is őt, akinek boldogsága a világ minden népe előtt magasztos! Boldog ő, mert megkapta a Szentlelket, aki megtisztította és templommá tette, őbenne vett lakóhelyet a magasságbeli Úr.

Boldog ő, mert megőrizte a szüzesség csodálatos ragyogását és neve ezért az örökkévalóságban is csodálatosan fog világítani. Boldog ő, mert általa megújult Ádám nemzetsége és ismét felkeltek az elesettek, akik ki lettek űzve az atyai házból.

Boldog ő, mert bár felette állt a házasság kötelékének, azért más anyákhoz hasonlóan ő is szegyenkezés nélkül tekinthet szeretett Fiára. Boldog ő, mert testét sohasem szentségtelenítette meg a bűn, hanem szüzessége testi gyümölcse által lett felmagasztalva szüzessége. Boldog ő, mert szűk és terméketlen méhében időzött a mérhetetlen Isten, aki betölti az eget, bár az nem tudja Őt befogadni. Boldog ő, mert azt táplálta tejével, akinek intésére előtörtek a tengeráradatok. Boldog ő, mert ő hordozta, ő ölelte és ő becézte a Gyermecket, az örök Hőst, aki rejtett erejével hordozza a világot.

Boldog ő, mert belőle termett a foglyoknak Szabadító, aki békét hozott a világnak. Boldog ő, mert ajkával érinthette azt, akinek izzása elől el kellett takarni magukat a szeráfoknak. Boldog ő, mert azt táplálta tejével, akitől a világ az életet kapja. Boldog ő, mert minden boldog az ő Fiának köszönheti boldogságát. Dicsértessék ő, aki tisztaságával számunkra szentül felragyogott!

Tartsd e fiatalokat mindig a Te közeledben!

II. János Pál pápa homiliája a Boldogságok hegyén (részlet)

...Akik elsőként hallották a boldogságokat Jézus ajkáról, még a szívükben hordozták egy másik hegy, a Sinai-hegy emlékét. Éppen egy hónappal ezelőtt abban a kegyelemben volt részem, hogy ott lehettem, ahol Isten beszélt Mózesnek és átadta neki az „Isten ujjá által” (Kiv 31,18) kőtáblákra írt Törvényt. E két hegy, a Sinai és a Boldogságok hegye keresztény életünk könyve, Isten és a felebarát iránti felelősségünk összefoglalása. A Törvény és a Boldogságok együtt nyitják meg Krisztus követésének útját és a lelki szabadságra és érettségre vezető királyi ösvényt.

Jézus hangsúlyozza, hogy nem feloldani jött a Törvényt, hanem beteljesíteni (vö. Mt 5,17). Tanítása új, de nem semmisíti meg a már meglévőt. Sőt, teljesen kibontakoztatja a benne rejlő lehetőségeket. Jézus tanítja, hogy a szeretet útja vezet el a törvényt a teljességéhez (vö. Gal 5,14). S e nagyon fontos igazságot ezen a hegyen, itt, Galileában tanította.

„Boldogok vagytok” – mondja –, „boldogok a lelki szegények, a szelídek, az irgalmasok, a szomorkodók, boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, boldogok a tisztaszívűek, az üldözöttek! ...” Feltűnő, hogy Jézus azokat magasztatja, akiket a világ általában gyengéknek tart. Nekik mondja: „Boldogok vagytok, akik vesztesnek látszatok, mert ti fogtok győzni: tiétek a mennyek országa!” E szavak, melyeket a „szelíd és alázatos szívű” (Mt 11,29) mond, olyan kihívás, ami a lélek mély és állandó megtérését, a szív nagy átalakulását követeli.

Ti, fiatalok, meg fogjátok érteni a magyarázatot, miért szükséges a szív ezen átalakulása! Ismeritek ugyanis, hogy más hang szól bennetek, mint körülöttetek... Ez utóbbi azt mondja: „Boldogok a gőgösek és az erőszakosak, akik bármi áron, de érvényesülnek, akik gátlástalanok, akiknek nincsenek aggályaik, akik nem ismernek irgalmat és tisztességtelenek, akik hadat viselnek a békesség ellen, és üldözik mindazokat, akik útjukban állnak...”

Jézus egészen más tanítást kínál. Nincs is olyan messze innen az a hely, ahol egykor meghívta első tanítványait, éppen úgy, ahogy ma hív titeket. Meghívása mindig arra szólít fel, hogy válasszatok a két hang között, amelyek szíveteket akarják birtokolni. Ma e dombon is, választanotok kell a jó és a rossz, az élet és a halál között! Melyik hangot választjátok XXI. század fiataljai? Bízni Jézusban azt jelenti, hogy a hitet választjátok

és hisztek az Ő szavának, függetlenül attól, hogy ez különösnek látszik, és azt is jelenti, hogy nem hisztek a gonosz hazugságainak, bármilyen vonzóak legyenek is.

Jézus nemcsak meghirdette a boldogságokat. Éli a boldogságokat. Ő maga minden boldogság együttvéve. Őt szemlélve meglátjátok, mit jelent lélekben szegénynek, szelídnek és irgalmasnak, szomorkodónak, igazságot éhezőnek és szomjazónak, tisztaszívűnek, békességszerzőnek, üldözöttnek lenni...

Ti halljátok az Ő hangját, és hisztek abban, amit mond. De, mint az első tanítványoknak a Galileai tenger partján, egyszer nektek is el kell majd hagynotok bárkátokat és hálóitokat, s ez soha nem könnyű, főleg akkor nem, amikor bizonytalan jövővel kell szembenéznetek és megkísért a keresztény örökségetekbe vetett bizalom elvesztésének lehetősége. A mai világban erőtöket felülmúló vállalkozásnak tűnik jó kereszténynek lenni. Jézus azonban látja ezt, és nem hagy magatokra e kihívással szemben. Mindig veletek van, hogy gyengeségeteket erővé változtassa. Higgyetek annak, aki ezt mondta: „Elég neked az én kegyelmem; erőm ugyanis a gyöngeségben fog nyilvánvalóvá válni” (2 Kor 12,9)...

Ó, Uram, Jézus Krisztus, ezen az általad jól ismert és annyira szeretett helyen hallgasd meg ezeket a nagylelkű ifjakat! Tanítsd őket továbbra is a parancsolatok és a nyolc boldogság igazságaira! Tedd őket igazságod örömteli tanúivá és Országod meggyőződéses apostolaivá! Légy velük mindig, főleg amikor követésed és az Evangélium megvalósítása nehéz és akadályokba ütközik. Légy Te az erősségük, légy Te a győzelmük!

Ó, Uram, Jézus, ki barátaiddá teted e fiatalokat, tartsd őket mindig a Te közeledben!...

Krisztus kísérjen benneteket a világ útjain! Szűz Mária is kísérjen titeket, aki – miként erről holnap Názáretben megemlékezünk majd – igen-jével együttműködött a megtestesülés nagy misztériumával, melynek a Jubileumi Év a 2000. évfordulóját ünnepli. Isten áldjon meg benneteket!...

(2000. március 24.)

Az Ifjúsági Világnapot 15 évvel ezelőtt II. János Pál pápa hozta létre, látván az 1984-es Szentév ifjúsági jubileumának mély lelki hatását, valamint az 1985-ös Nemzetközi Ifjúsági Év alkalmából rendezett találkozó sikerét. A Szentatya 1985-ben ezekkel a szavakkal fejezte ki az 1985-ös Ifjúsági Világnapok célját: „Érezze minden fiatal az Egyház gondoskodását: ezért

az egész Egyház, Péter utódával egységben, egyre jobban kötelezze el magát világszerte az ifjúság érdekében..., átadva a fiataloknak Krisztust, aki a bizonyosság, az igazság és a szeretet. Az Egyház kiváltságos figyelme a bizonyíték arra, hogy a fiatalok élete felbecsülhetetlen érték az Egyház számára.”

A XV. Ifjúsági Világnap témáját II. János Pál pápa Szent János evangéliumából választotta ki: „Az Ige testté lett, és közöttünk élt.” A megtestesült, kínhalált szenvedett és feltámadt Krisztusról való elmélkedés révén a fiatalok újból átélik az első keresztyének tapasztalatát, felfedezik, mit jelent számukra a keresztyénség kétezer év távlatából.

2000. augusztus 14-20. közt Róma lesz a világ legfiatalabb városa: másfél millió ifjú vendége lesz.

Az Ifjúsági Világnap a szentév egyik leginkább várt eseménye. A Szentatya többször is hangoztatta: az Egyház nem lépheti át a harmadik évezred küszöbét anélkül, hogy ne fordulna a fiatalokhoz, mint az evangéliumi üzenet címzettjeihez. A fiataloknak mint újraevangelizálóknak az a feladata, hogy az üdvösség jó hírért elvigyék korunk társadalmának minden rétegéhez, minden földrészre, megújult apostoli buzgósággal és a nyelvezet frissességével.

Sepe érsek utalt arra a különleges kapcsolatra, amely a Szentatya és a fiatalok között kialakult és amelyről az előző tizennégy ifjúsági világnap tanúskodott.

Az idei világnapból sejtetett meg előre valamit az a rendkívüli szentmise, amelyet a pápa Galileában mutatott be izraeli zarándokútja során és amelyen átadta a fiataloknak a tízparancsolat és a nyolc boldogság üzenetét. Mint ahogy Jézus szülőföldjén a Korazimban bemutatott szentmise volt az a szertartás, amelyen minden eddiginél nagyobb hívősereg vett részt, úgy az idei Világifjúsági Nap is örökre emlékezetes lesz.

A találkozó a Jézus Krisztusba vetett hit átadása lesz a fiataloknak, hogy élő tanúságtételükkel ők is továbbadják ezt a hitet társaik és az egész társadalom körében végzett missziójuk során. Augusztus 15-18. között a Rómában jelenlévő fiatalok elzarándokolnak a Szent Péter bazilikába, átmehetnek a szent kapun, megvallhatják hitüket az apostolok sírjánál. A zarándoklat napján a fiatalok szentmisén vesznek részt a Circus Maximus területén az Ifjúsági Világnapok keresztje köré gyűlve. Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony liturgikus ünnepén, a Világnap kezdetén a fiatalok egyes római plébániákon hallgatnak szentmisét, majd késő délután találkoznak a Szentatyával, először a lateráni Szent János bazilikánál, majd a Szent Péter bazilikánál. Augusztus 18-án keresztutat végeznek, amely a Colosseumnál fejeződik be. Az ájtatosság megemlékezik minden idő, minden földrész, minden nemzet vértanúiról, akik valaha is életüket adták Krisztusért. Ezzel egyidejűleg a fiatalok Róma minden városrészében tartanak keresztutat.

Augusztus 19-én este kerül sor a nagy imavirrasztásra Róma Torre Vergata nevű külvárosában. A fiatalok már reggel elindulnak a helyszín felé, útköz utolsó részét gyalog teszik meg. A reggeli órától kezdve délutánig váltják egymást a különböző nemzetek képviselőinek tanúságtételei. Az esti imavirrasztást a Szentatya vezeti. A találkozóznak kifejezetten nemzetközi és ökumenikus jellege lesz. Augusztus 20-án, vasárnap kerül sor az Ifjúsági Világnap záróeseményére: a szentmisén a pápa átadja a fiataloknak missziós küldetésüket: „Legyenek Krisztus bátor és nagylelkű tanúi hazájukban és az egész világon.”
(Magyar Kurir)

Pierina Morosini (1931-1957) II. János Pál pápa 1987 októberében Marcel Callóval és Antonia Messinával együtt avatta boldoggá. A missziókba szeretett volna menni, de minthogy ez nem valósulhatott meg, áldozatos munkájával tett tanúságot Isten iránti szeretetéről. Sugárzó életet élt, ami nagy hatással volt környezetére. Tisztasága védelmében Maria Gorettihez hasonló körülmények között halt meg. Püspöke írta róla: „Pierina életszentsége nem lenne kisebb akkor sem, ha nem hal vértanú halált, csak akkor valószínűleg ismeretlen marad.” 1983-ban, amikor felbontották sírját, hogy hamvait átvigyék a plébánia-templomba, testét teljes épségben találták. Az alábbi két imát valószínűleg saját maga fogalmazta. Ezeket mondta minden nap.

Reggeli ima: Ennek az új napnak a kezdetén újból hívsz, ó Jézusom, és én a szeretet énekével köszöntelek Téged. Ne feledkezz meg rólam, engedd, hogy közel érezzem magam Hozzád! Taníts angyali szeretetre, taníts a keresztény tökéletességre!

Hogy egyszerű és tiszta legyek, hasznára legyek felebarátaimnak, és főleg, hogy a szeretet győzzön bennem a gőg és a kapzsiság felett!

Felajánlva Neked e jó feltételeket, szeretetben, buzgóságban és szemlélődésben fogom napomat eltölteni a lelki mezőkön keresve gyönyörűségemet. Add meg nekem a mai napra a csend és a szelídség mély kegyelmét, hogy békés gondolataim legyenek!

Esti ima: Uram, köszönöm, hogy megáldottad napomat és eltöltötted kegyelemmel! Ó lelkem Szerelmese, miért nem vagyok égő lámpás, amely éjszaka világít szent tabernákulumod mellett?

Mennyei angyalok, legyetek a Szeretet őrei az Oltáriszentség mellett! Engedjete be erre az éjszakára a szent cibóriumba, hogy a szeretet álmában pihenjek meg Jézus Szívén. Így pihenésem imádsággá lesz, himnusszá ahhoz, akit oly nagyon szeretek. Ó, Uram, szálljon le rám a Te áldásod, tégy tisztává, tégy szentté, tégy tökéletessé engem! Amen.

Szűz Mária, az Egyház Anyja

Badalik Bertalan

Az első századok keresztényeinek mondhatatlan áldozatos Egyház-szeretetét az isteni megváltó Anyja iránt tanúsított nagy szeretetének fényében látjuk meg igazán. És ez azért van így, mert az ősegyház még nagyon világosan és lelkesen látta azt a bibliai titkot, hogy az Isten Fia Máriát, földi anyját jelölte ki, hogy anyja és előképe legyen az Egyháznak. Ha így tekintjük az Isten Anyja életét szeplőtelen fogantatásától egészen dicsőséges menybeviteléig, akkor őbenne az Egyháznak lényeges vonásai és sorsa tárulnak föl előttünk.

Az Egyház történelme az Isten anyjának méhében kezdődik! A Szűz Anya az angyal szavai nyomán tudatában van annak, hogy a Megváltó édesanyja lesz. A „Jézus” név jelzi ezt, melyről később Szent Józsefnek az angyal megmagyarázza: azt jelenti, „hogy Ő fogja megváltani népét bűneitől” (Mt 1,21). Ezért joggal mondja Szent Ágoston: Amikor a Szent Szűz Jézust szűz méhében foganta, ugyanakkor minket a szíve méhében fogant. A Megváltó fogantatásának pillanata egyúttal az újszövetségi Isten-népének is fogantatása! ...

Tárgyilagosan meg kell állapítanunk, hogy Mária és az Egyház viszonyának misztériuma egyike a legmélyebbeknek, s megközelítése természetfeletti szemléletet követel...

Az Egyház titkának sajátos megközelítését találjuk Szent Pálnál, aki Krisztus és az Egyház viszonyát az emberi főhöz és testhez hasonlítja: „Amint ugyanis egy testben több tagunk van, éppúgy sokan egy testet alkotunk Krisztusban” (Ef 1,22)...

Szűz Mária az Ó- és Újszövetség fordulóján van. Benne végződik az Ószövetség, ugyanakkor benne jelenik meg történelmi erőként az Újszövetség, amikor az Újszövetség alkotójának, az Istenembernek anyja lesz. Ő maga is közvetlen és bensőséges kapcsolatba kerül az Újszövetséggel, mert ennek alkotóját foganja és szüli. Krisztus ugyanis azért jött a világra, hogy az emberiséget – mint Egyházát – jegyesévé, titokzatos testévé tegye és így az Atyához visszavezesse...

A Szentírás világosan rámutat, hogy Szűz Mária az Egyháznak is anyja. Az Üdvözítő kereszthalála előtti percekben, mikor látta, hogy ott áll anyja és szeretett tanítványa a kereszt alatt, így szólt anyjához:

„Asszony, nézd, ő a te fiad!” Azután a tanítványhoz fordult: „Nézd, ő a te anyád!” (Jn 19,26)

Ezek a szavak első látszatra az egyedül maradó anyjáról való gondoskodást fejezik ki. Ha azonban Jézus végső rendelkezésének idejét vesszük figyelembe – több más körülménytől eltekintve –, rögtön látszik, hogy Jézus végső rendelkezését tágabb, általánosabb értelemben kell vennünk. Valóban, a megváltás legünnepélyesebb pillanatában elképzelhetetlen, hogy az Úr Jézus csak egy merőben családi, személyes, anyagi ügyet akart volna rendezni. S azt sem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy Szent Jánosnak – hogy úgy mondjuk – nem volt szüksége még egy édesanyára, hisz az ő anyja, Salome, ott volt a kereszt alatt – mondja helyesen Laurentin atya, korunk jelentős mariológusa. Mindezekből arra kell következtetnünk, hogy itt olyan valami történt, ami szorosan hozzátartozik Krisztus megváltói művéhez...

Mária, amennyiben anyja lett Krisztusnak, anyja lett minden élőnek, akik Krisztus titokzatos testének, más szóval az Egyháznak tagjai...

Szűz Mária természetesen szabadon választotta az istenanyaságot, s így Krisztus „titokzatos testének”, az Egyháznak anyaságát is. Isten előtt az önkéntes, a szabad akaratból sarjadó áldozat a kedves. Az ember természetének ez felel meg.

Szent Tamás szerint azonban még egy oknál fogva szükséges volt Szűz Mária szabad beleegyezése. A Megváltó az egész emberiség üdvözítésére jött a világra, s evégből mintegy lelki frigyre akart lépni az emberi természettel. Ám a lelki frigyhez mind a két fél beleegyezése szükséges. Ki adja azonban beleegyezését az emberiség nevében? Bizonyára az – mondják az egyházatyák –, akit az Úristen a második Éva szerepére választott ki, s akinek méhében az isteni Megváltónak az emberiséggel való eljegyzése végbement.

Szent Tamás a következőképpen érvel: Megfelelő volt, hogy az emberiségnek a kinyilatkoztatás révén tudtára adassék a boldogságos Szűz Anya Krisztus-foganása és hogy nyilvánvalóvá váljék a lelki frigy, amely Isten Fia és az emberi természet között kötött. Ezért a hírüladás által az egész emberi természet nevében hangzott el a Szűz beleegyezése...

Vajon volt-e és ha igen, milyen szerepe volt pünkösdkor, a Szentlélek eljövetelkor Szűz Máriának, aki Krisztus fogantatásánál már anyja lett a Egyháznak?...

Az „Apostolok cselekedetei” szövegéből a következőket emeljük ki:
Az Úr Jézus felszólította apostolait, hogy ne távozzanak el Jeruzsálemből, míg meg nem kapják a Szentlelket.

A Szentlélek leszáll rájuk és erőben részesülnek, hogy tanúságot tegyenek a feltámadt Krisztusról egészen a föld végső határáig.

Krisztus mennybemenetele után visszatértek Jeruzsálembe, az emeleti terembe, és ott készültek a Szentlélek eljövetelére.

Szent Lukács azután név szerint felsorolja az apostolokat és hozzáfűzi, hogy mindezek az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával, testvéreivel, azaz rokonaival együtt, egy szívvel-lélekkel, állhatatosan imádkoztak.

Feltűnő ebben az elbeszélésben, hogy az apostolokon kívül a jelenlévők közül csak Mária van név szerint megemlítve...

Szűz Mária ezen a Szentlélek-váró pünkösdőn találkozott másodszor ha szabad magunkat így kifejezni – hivatalosan a Szentlélekkel.

Először a megtestesülésnél, most pedig az Egyház végső kialakulásánál. Mind a két esetben erőnek mondja a Szentírás Isten Lelkét. Az első találkozásnál Jézus fizikai testét alkotta meg a Szűz méhében. A pünkösdinél Krisztus titokzatos testét, az Egyházat alakítja ki, amennyiben élete lesz az Egyháznak. Mária mindkét alkalommal ott van, mert Isten úgy rendelte, hogy Krisztus fizikai és titokzatos testének alakulásával mint anya működjék közre. Ezért van ő jelen az alakuló Egyház pünkösdjén az apostolok és az első hívek körében. XII. Piusz pápa „Mystici corporis” kezdetű enciklikájában Szűz Máriának a megtestesülésen és a pünkösdi Szentlélek eljövételen alapuló kettős anyaságára a következő súlyos szavakkal utal: „Mária, aki már előbb anyja volt test szerint a mi fejünknek, most lelki anyja lett minden tagjának.”...

A betlehemi istállóban ámulva, csodálkozva imádtá a kisded Jézusban az isteni Megváltót; a Golgotán mint a Megváltó társa áldozta fel isteni Fiát és önmagát Krisztus titokzatos testéért; pünkösdkor örvendezve nézte az Egyház megváltó tevékenységének megindulását. Nem féltette jövőjét, mert élete a Szentlélek, ő pedig Krisztus fogantatása, születése alapján anyja az Egyháznak, melyet pünkösdi szerepe, küldetése csak megerősített, nyomatékozott. Anya, akinek gondoskodó, féltő szeretete gyermekének nemcsak születésére, zsenge korára, egész életére terjed ki, hanem Fia megváltói művé-

nek az Egyházban való megvalósulására is.

Szent Fausztina Mária

Az Isteni Irgalmasság követe

„Az Egyházban a legnehezebb körülmények közepette is mindig a szentek voltak a megújulás forrásai és kezdeményezői.” (Christifideles laici k. enc.)

II. János Pál pápa 1993. április 18-án, fehérvasárnapon, boldoggá, majd 2000. április 30-án ugyancsak fehérvasárnapon, szentté avatta Fausztina Mária Kowalska nővért, az Irgalmasság Anyjáról nevezett Kongregáció tagját, aki hősiezen vállalt szenvedések után Krakóban halt meg 1938-ban, szentség hírében. Az egyházi hatóságok megvizsgálták írásait, és a naplójában leírt üzeneteket, amelyeket Jézus diktált neki. A Szentatya a hívek figyelmébe ajánlja „Az Isteni Irgalmasság üzenetét”, amelynek hosszú utat kellett megtennie az elismerésig, mert sok félreértést kellett tisztázni, és sok akadályt kellett legyőzni ahhoz, hogy most diadalmasan bejárhassa az egész világot.

„...ma Bobola András szentté avatásáról olvastam – írja Fausztina nővér –, amikor egyszerre nagy vágyódás fogta el lelkemet, hogy bárcsak lenne a mi rendünknek is egy szentje. Sírtam, mint egy gyermek, amiért nekünk nincs szentünk, s azt mondtam az Úrnak: »Ismerem nagylelkűségedet, de úgy látszik, hozzánk kevésbé vagy bőkezű.« Újra úgy sírtam, mint egy kis gyermek. Erre így szólt az Úr Jézus: »Ne sírj, te vagy a szent!« Hirtelen isteni világosság gyúlt a lelkemben, és megértettem, milyen sokat fogok még szenvedni.”

„Egy alkalommal (látomásban) nagy embertömeget láttam kápolnánkban, és előtte az utcán is, mert benn már nem volt hely. A kápolna ünnepi díszben fénylett. Az oltár előtt sok pap, a mi nővéreink és sok más kongregációból való nővér állt. Mindenki azt a személyt várta, akinek el kellett foglalnia helyét az oltáron. Hirtelen egy hang azt mondta, hogy én vagyok az, akinek azt a helyet el kell foglalnia. Alighogy kiléptem azonban a szobámból, vagyis a folyosóról, hogy a hívó szót követve az udvaron keresztül a kápolnába jussak, az emberek dobálni kezdtek sárral, hulladékkal, kővel, homokkal, seprűkkel, és amivel csak tudtak. Erre egészen elbizonytalanodtam, nem tudtam, hogy folytassam-e utamat. A hang azonban nyomatékosan hívott, és ezért bátran továbbmentem. Amint átléptem a kápolna kü-

szöbét, ütlegetni kezdtek az előljárók, a nővérek, a növendékek, sőt még szüleim is éppen azzal, ami kezük ügyébe került. Így akár akartam, akár nem, sietnem kellett az oltáron kijelölt hely felé. Ahogy elfoglaltam helyemet, ugyanazok az emberek felém nyújtották kezüket, és kegyelmeket kértek tőlem. Nem haragudtam rájuk, amiért megdobáltak. Különös módon éppen azok iránt éreztem nagyobb szeretetet, akik arra kényszerítettek, hogy a nekem kijelölt helyet minél gyorsabban elfoglaljam. E pillanatban kimondhatatlan boldogság árasztotta el lelkemet, és e szavakat hallottam: »Tégy, amit akarsz, ossz kegyelmeket, ahogy akarsz, akinek és amikor akarsz!«»

A mi Urunk újból és újból lelkére kötötte Fausztina nővérnek, az Ő misztikus jegyesének, hogy „ha örömet akarsz nekem szerezni, beszélj az egész világnak nagy és kifürkészhetetlen irgalmasságomról!”

„Bátorítsd a lelkeket, akikkel kapcsolatban állsz, hogy bízzanak végtelen irgalmamban! ... Haláluk óráján végtelenül irgalmas leszek azokhoz, akik irgalmamhoz folyamodnak, és azokhoz is, akik megdicsőítik és másoknak is beszélnek róla... A te feladatod, a te kötelességed, hogy az egész világ számára kiesdekeld az irgalmat. Egyetlen lélek sem nyerhet megigazulást, amíg nem fordul bizalommal irgalmasságomhoz... Ezért legyen a húsvét utáni első vasárnap az Irgalmasság ünnepe, és a papok e napon beszéljenek kifürkészhetetlen irgalmamról a lelkeknek...”

„Egyes lelkek még értük vállalt keserves kínszenvedésem ellenére is elvesznek. Ezért felkínálom nekik a megmenekülés utolsó lehetőségét: Irgalmasságom ünnepét. Szívem örül ennek az ünnepnek. Ha a lelkek nem dicsőítik irgalmamat, mindörökre elvesznek. Aki ezen az ünnepen gyónik és áldozik, elnyeri bünei bocsánata mellett a fennmaradó büntetés elengedését is.”

„Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét hirdetik, egész életükben úgy fogom védelmezni, ahogy a gyengéd anya védi a gyermekét. Haláluk óráján pedig nem leszek bírójuk, hanem irgalmas Üdvözítőjük. Amikor elérkezik az utolsó óra, a léleknek nincs más védelme, csak az én irgalmasságom. Boldog az a lélek, aki életében merít irgalmasságom forrásából, mert nem éri utol az igazságosság...”

„Edényt adok az embereknek, amellyel irgalmasságom forrásából meríthetnek, ez az én képem, (a hozzá tartozó) felirattal: Jézu-

som, bízom Benned!”

„Imádkozd a rózsafüzért, amire tanítottalak (az irgalmasság rózsafüzérét)! ... Ezzel az imával mindent elnyersz, ha az, amit kérsz, megegyezik akaratommal.” Amikor Fausztina nővér így imádkozott hazájáért, e szavakat hallotta: „Különösen megszerettem Lengyelországot. Ha akaromat engedelmességgel fogadja, hatalomra és szentségre emelem. Szikra lobban belőle, amely előkészíti a világot végső eljövetelemre.”

Jézus felszólította Fausztina nővért, kereszthalála órájának tiszteletére: „Valahányszor hallod, hogy hármát üt az óra, merülj el teljesen irgalmasságomban... mert az irgalom ebben az órában nyílt meg teljesen a lelkek számára... Ebben az órában kéréssel mindent elnyerhetsz, magad és mások számára.”

„A legnagyobb bűnösök reménykedjenek leginkább irgalmamban! Mindenki más előtt jogosultak arra, hogy higgyenek végtelen irgalmamban. Leányom, ne hagyj fel azzal, hogy a gyötrődő lelkeknek irgalmasságomról írsz! Mily örömet szereznek nekem a lelkek, akik irgalmasságomhoz fordulnak! E lelkeknek több kegyelmet adok, mint amennyit kérnek. Nem utasítom el a legnagyobb bűnöst sem, ha irgalmamra hivatkozik.”

„Még mielőtt eljönnék mint végső bíró, szélesre tárom irgalmasságom ajtaját. Aki nem akar átmenni irgalmasságom kapuján, annak igazságosságom kapuján kell áthaladnia.”

„Még mielőtt eljönnék mint igazságos bíró, eljövök az irgalmasság Királyaként...”

„Mielőtt elérkezne az igazságosság napja, az emberek a következő jelet fogják látni az égen: minden fény kialszik az égen és nagy sötétség támad az egész Földön. Akkor megjelenik az kereszt jele az égen, az Üdvözítő lábából és kezéből erős fénysugarak fakadnak, amelyek egy ideig megvilágítják a Földet. Ez kevéssel a végső nap előtt történik.”

Egy évvel Fausztina nővér halála előtt azt kérdezte tőle az Úr: „Leányom, úgy gondolod, hogy eleget írtál irgalmasságomról? Amit te leírtál, az csak egy csepp az Óceánhoz képest. Én magam vagyok a Szeretet és az Irgalom. Nincs olyan nyomorúság, amely felülmúlná vagy kimerítené az én irgalmasságomat! Boldog az a lélek, aki az én irgalmamban bíz, mert én magam gondoskodom

róla!”

Szent királyunk, István

Török József, történész, teológus

Az Úr 2000. esztendeje szorosabban kapcsolódik az első keresztény és magyar királyhoz, mint az 1938-as vagy az 1988-as évek, halálának 900. és 950. évfordulóí. A szentek halál-émlékezete, földi életükre visszatekintő összegzése egyúttal ünneplése annak, hogy beléptek az örök hazába, amelyről a lényegét („Atyám házában sok hely van”) ismerve is oly keveset tudunk. Kevés, sőt ritka, mi több, kivételes az a szent, akinek földi működése kezdetén van egy olyan esemény-időpont, amire visszaemlékezhet a későbbi, a hálás nemzedékek sokasága, s abban, mint valami csodálatos, előzetes összegzésben, fölfedezheti az egész munkásságának együttesét, a napfényhez hasonlatosan, mert az maga a teljes egyszerűség a szívárvány valamennyi színéből egybeszőve. Csak éppen az kell hozzá, ami elemeire szétbontja, majd egyetlen pillanat alatt újra egyesíti az élet gazdagságát.

A kereszténység történelmének kivételes alakja Szent István király, aki Jézus Krisztus megtestesülésének és születésének ezredik évfordulóján a keresztény magyar királyságot személyében megtestesítette, annak lényegét végig gondolva megfogalmazta és születését segítette. Három évvel az ugyancsak Istvánnak keresztelt, ám pogány nevéhez ragaszkodó apja, Géza nagyfejedelem halála után, amikor a nagyfejedelemséget megszilárdította a név szerint ismert, pogány Kopánnyal és számos nevezett társával szemben, elérkezettnek látta az időt arra, hogy a magyar nép számára a történelem útvesztőiben a keresztény utat kijelölje egyszer s mindenkorra.

Az ifjú, nagyjából 30 éves István követeket küldött Rómába az 1000. év későnyarán a pápához, II. Szilveszterhez és koronát kért tőle. Az álomlátásban részesült főpap teljesítette a magyarok nagyfejedelemének kívánságát és az ugyancsak ifjú, alig húsz éves III. Ottó császár jóváhagyó tudomásul vétele mellett elküldte azt az abroncskoronát, ami mára ugyan elveszett, de egy-két évszázadon át övezte a magyar királyok krizma olajjal fölkent homlokát. A követek legkésőbb az 1000. év karácsonyáig visszaérkeztek Esztergomba, ahol a szentséges ünnep nagymiséjén a várhegyen álló, Szent István első vértanú tiszteletére emelt kőegyházban a Rómából küldött koronával az

ismeretlen származású Domonkos püspök más főpapok segédletével megkoronázta az első magyar keresztény királyt, Istvánt. A korona érkezésében fölfedezhető a magyar nép sorsával is törődő isteni Gondviselés jósága, hiszen számtalan, emberileg előre nem látható tényezőnek kellett közrejátszania az események illetén, kedvező alakulásában. Emellett joggal föltételezhető a Boldogságos Szűz Mária anyai közbenjárása Szent Fiánál Istvánért és azért a magyar népért, amely talán már ekkor elkezdte őt Boldogasszonynak szólítani. Azért joggal, mert 38 évvel később az agg, örökösait – fiait: Ottót majd Imrét – vesztített király neki, az Istenszüllőnek ajánlotta föl (vagy valójában vissza) a koronát s vele a népet, az országot, a keresztény királyságot.

Az első ezredfordulón született keresztény Magyarország megélt egy évezredet, miközben több száz évig saját testével, élete árán védelmezte a kereszténységet. A Jézus Krisztus születésének második ezredfordulóján a tét: a magyarság megmarad-e kereszténynek, s biztosítja-e jövőjét Szent István pártfogásával újabb ezer évre? Szent István király, könyörögj értünk!

Szent István király intelmeiből

1.) A katolikus hitnek megtartásáról

Mivel hogy a királyság rendjéhez nem kell másoknak, csak hívőknek és katolikus hitbe beavatottnak hozzá jutniuk, azért is a szent hitnek mi parancsolatainkban az első helyet adjuk. Mindeneknek előtte meghagyom, tanácsolom, javallom néked, én drágalátos fiam, hogy ha a királyi koronát megbecsülni kívánod, az apostoli és katolikus hitet oly nagy szorgalommal és vigyázással megtartsad, hogy mind a néked Istentől alávetetteknek példája légy és az Egyháznak minden fiai méltán nevezzenek a keresztény vallás igaz hívének, melynek nélküle, tudjad meg bizonyossággal, hogy kereszténynek, avagy az Egyház fiának nem fogsz mondatni. Mert kik hamisan hisznek, avagy pediglen a hitet jóságos mívelkedéssel be nem töltik és nem ékesítik, mert hogy a hit meghal jóságos mívelkedések nélkül, sem itt nem uralkodnak tisztességgel, sem az örök országban avagy koronában részük nem leend. Ha pedig megtartod a hitnek pajzsát, meglészen néked az üdvösségnek sisakja is. Eme fegyverekkel törvénynek szerinte

harcolhatsz látható és láthatatlan ellenségeidnek ellene. Mert miképpen az apostol mondja: senki sem fog megkoronáztatni, ha nem küzd törvénynek szerinte. A hit tehát, melyről szólok ím ez: hogy a mindenható Atya Istent, minden teremteteknek alkotóját, és ő egyszülött Fiát, mi Urunk Jézus Krisztust, ki anygaltól megjelentetvén születék szűz Máriától és mind a világnak üdvösségéért keresztfán szenvedett, és a szent Lelket, ki a prófétáknak és evangélistáknak és apostoloknak általa beszélt, tökéletes, oszthatatlan és szeplőtelen egy Istenségnek lennie erősen higgyed és minden kételkedés nélkül tartsad. Ez a katolikus hit, miképpen Atanáz mondotta, ha valaki hívségesen és erősen nem hisz, nem üdvözülhet. Ha valamikor is a te hatalmadnak alatta találnál, mi távol legyen, olyanokat, kik a szent Háromságnak emez egységét osztani, avagy kisebbíteni vagy gyarapítani törekednének, tudjad, hogy ezek bizonyossággal bizonyost eretnekek fejedelmének szolgálói és nem a szent Egyháznak fiai. Ilyeneket pedig ne táplálj és ne oltalmaz, hogy is az Isten ellenségének ne láttassál! Mert az efféle emberek a szent hitnek fiait mindenestől fogván megméltelyezik és a szent Egyháznak emez új népét nyomorultul megrontják. Hogy ez ne történjék, főképpen gondod legyen!

Felajánló ima a magyarok Nagyasszonyához A Kisebb Testvérek Rendjének egyik szép imája

Emlékezzél meg, ó, legkegyesebb Szűzanya, Mária, hogy mi, a te néped és örökséged vagyunk!

A mi Urunk, Jézus Krisztus ajánlott minket anyai oltalmadba keresztáldozatának óráján. A mai napon is megünnepeljük ennek az áldozatnak megújulását oltárunkon, szeretnénk ezért mi is szabad szívvel és lélekkel anyai oltalmadba ajánlani magunkat.

A kereszt tövében állva, Jézus szavának fényében átgondoljuk most hivatásunkat. – A gondviselő Isten téged Jézus és az Egyház anyjául rendelt. – Ezért ajánljuk most magunkat anyai oltalmadba.

Legyen bár imádkozó közösségünk kisdéd nyáj az emberiség nagy családjában, bízunk benne, hogy imánk meghallgatásra talál, hiszen te kérted az egész emberiség felajánlását szeplőtelen Szívednek. – Fogadd el hát testvéri közösségünket: mindegyikünket külön-

külön és együtt is!

Boldogságos Szűz Mária, magyarok Nagyasszonya! Felajánljuk neked Szent István királyunktól örökölt Mária-tisztelő lelkületünket. Újítsd meg ezt a lelkületet, hogy belőle élet és üdvösség fakadjon számunkra!

Fogadd el felajánlásunkat!

Boldogságos Szűz Mária, Istennek szent Anyja! Isten téged minden ajándékával elhalmozott. Benned Isten minden ajándéka bő termést hozott. Felajánljuk neked jó kezdeményezéseinket. A te példád szerint legyen termékeny bennünk Isten magvetése!

Fogadd el felajánlásunkat!

Szeplőtelen Szűz Mária, bűnösök menedéke! Te, aki bűnt nem ismertél, vedd pártfogásodba törékeny bűnbánatunkat! Te kérjed számunkra a kegyelmet, hogy igaz bűnbánattal, lelkünket átjáró töredelemmel és engesztelő szívvel Istennél megbocsátásra találjunk!

Fogadd el felajánlásunkat!

Boldogságos Szűz Mária, Egyházunk Anyja, minden keresztény példaképe, felajánljuk neked apostoli küldetésünket. A te példád és oltalmad alatt legyünk mindnyájan a világ világossága, hogy az emberek tetteinket látva a mennyei Atyát magasztalják!

Fogadd el felajánlásunkat!

Boldogságos Szűz Mária, fájdalom Anyja, Te részesedtél Fiaid szenvedésében a Golgotán. Felajánljuk neked keresztjeinket! Szerzz számunkra is krisztusi készséget, hogy szenvedéseinkkel kiegészíthessük, ami még hiányzik Krisztus keresztjéből Testének, az Egyháznak javára!

Fogadd el felajánlásunkat!

Boldogságos Szűz Mária, világ Királynője, felajánljuk neked mindazokat, akik nem tesznek felajánlást. Légy nagylelkű pártfogója azoknak is, akik legjobban rászorulnak Fiaid irgalmára!

Fogadd el felajánlásunkat!

Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk, kérjed Istentől azt a kegyelmet, hogy mint te, mi is kimondjuk életünk minden percében a feltétel nélküli igent az Ő szent akaratára, és hogy soha vissza ne vonjuk ennek a készséges odaadásnak a lelkületét. Anyánk, könnyörögj érettünk, hogy mi is eljuthassunk a Szentháromság Egy Isten örök dicsőségébe, akinek legyen hála, tisztelet és imádás mindörök-

kön-örökké! Amen.

A Boldogságos Szűz Mária mennybevétele

XXIII. János pápa

Ma emlékezünk meg a kereszténység egyik legünnepélyesebb és leginkább szeretetreméltó titkáról. Közvetlen elődöm, XII. Piusz pápa 1950. november elsején hirdette ki e dogmát. Franciaország nunciusaként azok között a szerencsések között lehettem, akik a Szent Péter téren részt vettek ezen az eseményen. Részemről nem fér hozzá kétség, én mindig ezt a tanítást képviseltem, bár azokban az években, amelyeket Keleten töltöttem, Szűz Mária elszenderedésének képei is felkeltették érdeklődésemet a görög és szláv rítusú templomokban.

Szűz Mária mennybevételenek ünnepe Sotto il Monte boldog emlékét idézi fel, ahol két művet csodáltam meg nagy tisztelettel, az egyik kereszteléseim templomában Brusicoban, Sansi alkotása, mely pompás kelmékbe öltöztetve rendkívüli áhitatot áraszt, a másik pedig, amely szintén szép és hatásos, Manzoni szobra az új plébánia-templomban. Ez utóbbi a kedves Carlo Marinelli plébános ajándéka volt, aki igen közel állt hozzám, és komoly befolyással volt papi életemre. Őrá különös hálával emlékezem.

E napokban a világpolitikai helyzet miatt a békéért aggódtunk. Úgy éreztem, hogy helyes lesz, ha Szűz Mária mennybevételenek miséjét itt, Castel Gandolfóban, a templomban mutatjuk be a plébánia-közösségben és a turisták számára is.

Tekintélyes és tiszteletreméltó összejövétel lett belőle. Ott volt Agagianian bíboros, Sigismondi érsek és a Propaganda Fidei növendékeinek jelentős része. És a szentmise után a beszéd megindítóan és buzdítóan folyt szívemből. Tegnap tanítást adtam az egész világnak ennek az ünnepnek jelentőségéről, felszólítást intéztem minden ország katolikusaihoz, a püspökökhöz, a papokhoz és a világiakhoz, és arra buzdítottam őket, hogy a pápával együtt folyamodjanak az egész világon a dicsőséges Szűzhöz mint Királynőhöz és Szószólóhoz a békéért.

Ez a rövid és jól sikerült ünnep volt lelkigyakorlatom utolsó napjának bevezetője. Mottója, ami a záró gondolatot idézi, az egyszerű, de igen értékes mondás: „Mária által Jézushoz.”

Valóban nem lehetne végéhez közeledő életemet helyesebben le-

zárni, mint Szűz Mária Fiára, Jézusra figyelve, akit örömmre és vigaszomra az ő anyai karja nyújt felém. Emiatt fogok különös gondossággal és igyekezettel e három fontos szóra figyelni, amelyek a tökéletesség utáni törekvésem lényegéhez tartoznak: jámborság, szelídség és szeretet.

Továbbra is igyekszem az áhitat-gyakorlatokat hűségesen elvégezni: a szentmisét, a breviáriumot és a teljes rózsafüzért, állandó és nagy bizalomban élek Jézussal, a Gyermekkel és a keresztre Feszítettel, valamint Jézussal az Oltáriszentségben. A breviárium emelkedettségben tartja lelkemet. A szentmise belemerít Krisztus Nevébe, Szívébe és Vérébe. Mily magával ragadó örömet jelentett ez a reggeli mise!

A rózsafüzér, amit 1958 elejétől teljes egészében és áhítattal mondok, a szemlélődés, a koncentráció nyugodt idejévé vált, nyitva tartja lelkemet az Egyházban betöltött legfelső tanító és pásztori hivatalom széles mezeje felé, ahol minden hívő közös atyjaként vagyok jelen.

Minél inkább közeledik lelkigyakorlatom befejezéséhez, annál jobban felismerem annak a feladatnak a lényegét, amit Jézus engedélye és rendelése rám bízott.

„Krisztus helyettese?” Én, a két alázatos kereszténynek, Battista és Marianna Roncallinak szegény fia, nem érdemlem meg ezt a címet. Krisztus helyettese! Feladatom tehát az, hogy „pap és áldozat” legyek. A papság kiemel, de az áldozat, ami magában foglalja a papságot, félelmet kelt bennem.

Aldott Jézusom, Isten és ember! Megismétlem Neked szóló felajánlásomat életemre, halálomra és az örökkévalóságra!

Amikor arra gondolok, hogy mi minden történik mellettem és körülöttem, megállok egyedül a Kálvárián. Beszélgetek egy keveset a haldokló Jézussal és Édesanyjával, majd visszatérek a Kálváriáról a tabernákulumhoz, Jézushoz az Oltáriszentségben.

A breviáriumot legjobban megszokott íróasztalomnál tudom elmondani és értékelni. De a rózsafüzért, a titkokon való szemlélődést azzal a szándékkal együtt, amit már régebben a tizedekhez fűzök, legszívesebben a tabernákulum előtt térdelve mondom el...

Hálát adok jóságos Uramnak, aki segít, hogy imában is és munkában is „szelíd és alázatos szívű” legyek.

„Simon, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?... szeretsz engem?... szeretsz engem?” (Jn 21, 15.)

Mária-kegyhelyek

A budapesti Szent István bazilika A szentévi búcsú elnyerésére kijelölt templom

A XIX. század második felében tömegükben terjedelmes és mindmáig meghatározó jelentőségű alkotások épültek, városi paloták és nagyszabású templomok, amelyek ünnepélyes hangsúllyal vannak jelen életünkben.

Sokáig érlelődött a múlt században a Szent István bazilika terve, míg a régi, megrongálódott templom helyén 1851-ben Hild József vezetésével megkezdődött az új templom építése. Az ő halála után Ybl Miklós folytatta, majd Kausser József fejezte be az építkezést. 1905-ben szentelték fel.

Az 1896-os millenniumi ünnepek után döntő jelentőségű esemény történt a Bazilika életében. A plébániatemplom ugyanis Budapest Lipótvárosnak nevezett kerületében volt, és a Habsburg-ház iránti tiszteletből eredetileg Ausztria védőszentjének, Szent Lipótnak nevét viselte volna. Lollok Lénárd, a hazafias érzelmű plébános azonban engedélyt kért az Esztergomi Érsekségtől a templom titulusának megváltoztatására. Ennek eredményeként az Érseki Főhatóság az épülő Bazilikát hivatalosan „Szent István apostoli király oltalmába” helyezte. 1938-ban, a Budapesti XXXIV. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus évében az egykori Lipótváros a Szent István-város nevet vette fel.

A görögkereszt alaprajzú neoreneszánsz templom teraszon áll, főhomlokzata előtt két alig kilépő toronnyal. A háromhajós épületen középen kereszthajó helyezkedik el, mely fölé hatalmas kupola magasodik. A főhomlokzat timpanonjának szoborcsoportja a magyar szentek és Szent Lipót hódolatát ábrázolja a magyarok Nagyasszonya előtt. A templom neoreneszánsz, baldachinos főoltára mögött Szent István király tiszteletet keltő, fehér márvány szobra emelkedik a magasba, Stróbl Alajos alkotása.

A bazilika méltó otthont és tisztelet nyújt a magyar szentek emlékeztetének.

A Szent Jobb kápolnában ezüst ereklyetartóban őrzik Szent István csodálatosan épen maradt jobb kezét. Az őrzési oltárt Paskai László bíboros úr 1987. augusztus 20-án áldotta meg és adta át a híveknek mint az ország legújabb zarándokhelyét.

A kereszthajó jobb oldali részében álló mellékoltár középső fülkájében helyezték el Benczúr Gyula festményét, amelyen a művész ama drámai és sorsformáló pillanatot örökítette meg, amikor az utód nélkül maradt, idős Szent István király felajánlja országát és koronáját a Boldogságos Szűz Máriának, a magyarok Nagyasszonyának.

A Bazilikának ebben a jubileumi esztendőben sok a látogatója mint a püspök által kijelölt templomnak, ahol az ismertetett feltételek mellett el lehet nyerni a szentévi búcsút.

(Katolikus Templomok Magyarországon c. mű és a Szent István bazilikát ismertető füzet alapján.)

* * *

„A történelem bizonyítja, hogy Isten népe milyen nagy lelkesedéssel élte meg a Szent Éveket. Visszatérő lehetőséget látott benne arra, hogy Jézus megtérésre szólító felhívását intenzíven értékelje.” (Az „Incarnationis Mysterium” kezdetű bullából.)

„A keresztény hitben az időnek alapvető jelentősége van... Jézus Krisztusban, a megtestesült Igében az idő Isten dimenziója lesz, aki önmagában örökkévaló. Ez történik, amikor napokat, heteket vagy hosszabb időszakokat Istennek szentelnek. Minden vasárnap az Úr föltámadására emlékeztet... A jubileumi évnek a társadalmi igazságosság helyreállítása is a célja volt... Leginkább azonban azt kell hangsúlyoznunk, amit Izaiás e szavakkal fejez ki: »hirdessem az Úr kedves esztendjét«. Az Egyház számára a jubileum pontosan ez a »kedves esztendő«: a bűnbocsánat és bűnökért járó büntetés elengedésének éve, a perlekedők közti kiengesztelődés éve, a sokféle megtérés és vezeklés éve. A jubileumi évek hagyományához bőszegesebben engedélyezett búcsúk kötődnek.”

(„A harmadik évezred közeledtével” k. enciklikából)

„Az Egyház története az életszentség története. Az Újszövetség nyomatékosan megerősíti a megkeresztelt emberek követhető sajátosságait: olyan mértékben »szentek«, amilyen mértékben elkülönültek a gonosz hatalma alatt álló világtól, s átadják magukat az egy igaz Isten imádásának. – A

kötélék miatt, mely a titokzatos testben összehangol minket, mi magunk is hordozzuk az előttünk élt emberek bűneinek és tévedéseinek terhét, akkor is ha tetteikért nincs személyes felelősségünk és nem tudunk a szíveket egyedül ismerő Isten ítélőszéke előtt ezért felelni. De mi magunk is, akik az Egyház fiai és leányai vagyunk, vétettünk és akadályoztuk, hogy Krisztus menyasszonya teljes szépségében ragyogjon. A mi bűneink akadályozták a Szentlélek működését sok ember szívében. Hitünk gyöngesége sokakat közömbösségbe taszított és távol tartott a Krisztussal való igaz találkozástól. – Őszintén ismételjük meg: »Vétkeztünk« (Jer 3,25), de bizonyosnak kell lennünk abban, hogy »ahol eláradt a bűn, ott túláradt a kegyelem«” (Róm 5,20). (I.M.)

„A jubileum mindig a különleges kegyelem ideje: »a hit kedves napja«, s miként mondtuk, örömmel jár. A 2000. év jubileumának hatalmas hálaadó és dicsőítő imádságnak kell lennie, elsősorban Isten Fia megtestesüléséért és az általa végrehajtott megváltásért. A jubileumi évben a keresztyények újra csodálattal fedezhetik fel a hitben az Atya szeretetét, aki egyszülött Fiát adta oda, »hogy aki benne hisz, meg ne haljon, hanem örökké éljen« (Jn 3,16)...

A jubileumi öröm különleges összetevője a bűnbocsánat és a megtérés fölött érzett öröm... A legnagyobb tisztelet, amellyel a helyi Egyházak a harmadik évezred küszöbén Krisztust megtisztelhetik, annak bizonyossága lesz, hogy a Megváltó mindenható jelenléte a hit, a remény és a szeretet gyümölcsseit termi sok sok... férfiban és nőben.”

(„A harmadik évezred közeledtével” k. enciklikából.)

A Szeretet szolgálója

Anna Ali nővér

Jude O. Mbukamna nigériai domonkos atya leírja könyvében, hogy az Úr Jézus és a Boldogságos Szűz Mária afrikai jelenéseinek tanulmányozása során határozta el, hogy közzé teszi egy 25 éves kenyai lány történetét, aki azóta már fogadalmas nővér „Jézus, a jó Pásztor leányai”-nak kongregációjában.

Anna Ali betegsége miatt csak igen keveset járhatott iskolába. Amikor Isten Milingo érsek imájára meggyógyította őt, Rómába utazott és ott belépett a rendbe.

Anna Ali üzeneteket kap Jézustól, melyek túlnyomó többségükben az Oltáriszentséggel kapcsolatosak és a hagyományos szentségimádást kívánják felújítani. 1987. szeptember 8-án írta le az első üzenetet.

Anna Ali életének „titka” és nagy „vágya” volt, hogy szerzetesnővér lehessen. Elmondja, hogy Jézust nagy ragyogásban látja, ami betölti az egész szobát.

Anna leírása szerint Jézus emberi alakban jelenik meg, de jelenlétében kicsinek, nyomorúságos semminek érzi magát. Nem tud előtte egykönnyen megszólalni, elmerül szentségében. Anna társai tudják, hogy ő Jézus kiválasztott áldozata, akinek szenvednie kell. Az Úr így szólt hozzá: „Légy a Szeretet szolgálója! Ne rejtsd el dicsőségemet! Imádkozz a világban végbemenő botrányok enyhítéséért! Mindennap dicsőítsd Nevemet! Ne félj attól, hogy kimondd Nevemet! Az ördög el fog jönni, hogy megzavarjon téged. Azt akarom, hogy életedet töltsd imádságban az Egyházért és a szegény bűnösökért és azokért az emberekért, akik hozzám hasonlóan szenvednek.”

Anna azóta Jézus felszólítása szerint él. Minden este tíz órakor letérdel imádkozni, majd hajnalban felkel térdeplőjéről, és elmegy a reggeli szentmisére. Testben-lélekből erősnek látszik, és nem mutatkoznak rajta a fáradtság jelei.

Egész figyelme a papok megszentelődése, az Oltáriszentség tisztelete és imádása felé fordul.

Anna 1988-tól kezdve minden csütörtökről péntekre virradó éjjel és pénteken egész nap vért verejtékez. Jézust látta véres könnyek között, amint így szól hozzá: „Leányom, beszélj, amikor könnyeket hullatsz, imádkozz és kérj másokat is, hogy imádkozzanak, hozzanak áldozatot és engeszteljenek!” Mialatt Anna szenved, a szobát csodálatos friss illat tölti be.

Az üzenet lényege:

- Rá kellene döbennünk az Oltáriszentségben lévő végtelen kincsrre! Hogy mi ez a kincs? Az, hogy Jézus, aki kimondhatatlanul szeret minket, igazán és valóságosan jelen van a Oltáriszentségben a kenyér és a bor színe alatt. „Oltáriszentségemben ... mindig jelen vagyok itt, és végtelen szeretettel várlak benneteket.”

- A Szeretet Szentsége szolgálóinak hinniük kellene Őbenne és tisztelniük kellene Őt. Az Urat nagyon bántja, hogy egyesek ezt nem teszik.

- Jutalom vár azokra, akik meglátogatják a templomokban várakozó szentségi Jézust: „Amikor kitesznek imáadásra, végtelen irgalmat árasztok a szívekbe.”

- Hogy egyetlen felszentelt lélek se bántsa meg többé az Urat, legyenek alázasak és tartsanak bűnbánatot: „Gyűlölet és üresség indította bűnre őket. Nem is gondolják, milyen nagy fájdalmat okoznak nekem. Nagyon szomorú vagyok...”

• Sokan már gyermekkoruktól fogva a kárhozat felé tartanak szüleik bűne miatt. (87.10.13.)

• Az Oltáriszentség (Szeretetem Szentsége) az ember végtelen kincse. Nem lenne szabad játszani vele! Az Oltáriszentség ellen elkövetett bűnök kiengesztelésére „Lelkeket keresek, akik lecsillapítják örök Atyám haragját. Mint a koldus, úgy esdeklek imáért és vezeklésért.”

Az Úr mondta Annának: „Szeretetem Szentségében meggyaláznak, megtagadnak és sokszor káromolnak.” (88.05.24.)

Jézus most elégtételül szentmiséket, szervezett imaláncokat és az Oltáriszentség imádásra való kihelyezését kéri. Ismételten mondta Annának: „Amikor kihelyeznek, irgalmam végtelen kincseit árasztom az emberek lelkébe.” (88.05.24.)

Az üzenetekből:

Jézus így szólt Annához: „Folyamatosan ajánlj fel nekem mindent, élj velem a Szentostyában! Élj úgy, mintha tabernákulum lennél az én szolgálatomra és az emberiség szolgálatára a bűnök kiengesztelésére. Mondd meg az embereknek, hogy szeretem őket és megbocsátok nekik.

Szakíts időt az imádásra kitett isteni Testem számára, tarts bűnbánatot és fogadj vezekelve! ... Légy Szeretetem szolgálója!” (87.08.08.)

„Elégedett vagyok, hogy két napon át felemelted hozzám a szegény bűnösöket. Nagy az én irgalmam, ha megbánják bűneiket. Templomaim bágyadt összejövetelek helyévé váltak, bár testvéries imatalálkozóknak mondják azokat.” (87.09.28.)

„Kövess engem a kereszt útján, hogy elégtételt adj az emberiség bűneiért. Sokat imádkozz!” (87.10.10.)

„Milyen hideg az emberiség! Nem akar hinni ... Szeretett szolgálóknak kiáltania kell! Imádkozz a Vatikánért és a pápáért!” (87.10.15.)

Sok jelet adok. Szívem túlcserül. Meg vagyok elégedve szolgálómmal az engesztelő szentmisék miatt. Elérkezett az idő, hogy imádkozzatok, hogy szóljon a néphez, és megérintse lelkiismeretüket. Azért figyelmeztetem az embereket, mert nagyon szeretem őket.” (87.10.23.)

„Leányom, szüntelenül imádkozz! ... Ezekben az időkben a Sátán nagy erőfeszítéssel fordul Örök Atyám és az én jelenlétem ellen. Félelem nélkül tarts ki az imádságban és a bűnbánatban! Azt kívánom, hogy az egész emberiség megmeneküljön! Ne félj, hanem tarts ki a szemlélődés magas szintű lelkületében! Ezt a feladatot én adtam neked. Sok jelet kell még adnom szívednek.” (87.12.05.)

„Leplezetlen romlottsággal mindenütt tért hódít a materializmus, és az emberiséget a pusztulás ijesztő szakadéka felé irányítja.” (87.12.07.)

„Alakítsatok cönákulumokat és legyetek kicsi ostyákká, hogy lecsilapítsátok Örök Atyám haragját. Csak e kis ostyák által válik lehetővé a gonosz hatalmak feletti győzelem.” (87.12.16.)

„Leányom, imádkozz, virrassz és légy velem! Súlyos idők ezek... könnyörögj irgalomért a bűnösök számára!... Visszahívom őket nyájamba. Rossz idők járnak. A jók nem imádkoznak... Mivel továbbra is szeretem az emberiséget, arra kényszerülök, hogy lehajtott fejjel járjak az őrlődő tömeg közt. A tabernákulumokban éjjel-nappal várok és hívok mindenkit, hogy magamhoz öleljem őket.” (88.01.15.)

„Bal kezem figyelmeztetni készül, jobb kezem pedig csodát tesz. Könnyek fojtogatják szívemet, amint hozzátok szólok.” (88.01.18.)

„Sokat imádkozz és adj elégtételt! A reménység megszámlálhatatlan kegyelmet rejt magában a lelkek számára. Azt kívánom, hogy ezt értsék meg és fedjék fel irgalmamat a szegény lelkek előtt, akik a pusztulás útjára tévedtek. Azt akarom, hogy tudják meg, mennyire vágyódom utánuk. Hívom a lelkeket, mielőtt túl késő lenne... A kis ostyák által szavam sokak számára ismertté válik, ki fogják nyomtatni, el fogják olvasni az emberek, és különös kegyelmeket kapnak, melyek átalakítják lelküket.” (88.02.07.)

„Leányom, imádkozz, virrassz és maradj a világosságban! Szeretném, ha megtanulnád, miképpen lehetsz nagylelkű! Ne félj a szenvedésektől! Azok elmúlnak, de az érdem örökké megmarad... Imádkozz, hogy a lelkek megtanulják megvetni az evilági örömöket, hogy megszerezzék az örökkévalókat. Azt kívánom és arra vágyom, hogy betérhessek sok elveszett lélekbe. Imádkozz és ne fáradj bele, ne félj attól, hogy hiábavaló, mert az imádság az a kulcs, ami minden ajtót kinyit.” (88.02.08.)

„Ajánld fel magad ily módon, hogy elégtételt adj azokért a fájdalomkért, amiket a lelkek okoznak nekem. Nyisd ki számomra egész lelkeidet! Én leszek a te lényed isteni gyötrelme. Szeretetem áldozatává teszek. Áldozatként szenvedni fogsz.” (88.02.09.)

„Úgy szeretem a lelkeket, hogy feláldoztam értük magamat. A szeretet nem tudja továbbra is magában tartani emésztő lángját. A lelkek iránti szeretetemben alkottam meg a bűnbánat isteni szentségét, és ebben a szentségben egyedül csak arra vágyom, hogy megbocsássak a lelkeknek... Azt akarom, hogy alakítsák meg a szeretet ligáját, hogy tanítsák és hirdessék szeretetemet és irgalmamat és mindezeknek sürgős voltát.” (88.02.14.)

„Olyan nagy szükségem van minden lélekre, mintha csak egyedül élne a Földön... Hozz hozzáam lelkeket!” (88.03.27.)

„Ebben az órában isteni Szentségemben vérzik a Szívem minden házasságért, amelyben elnyomták szentségeimet.” (88.04.08.)

„Téged választottalak arra, hogy isteni Szentségemben való jelenlétem előtt térdelj és adj elégtételt a bántalmakért, kötözd be sebeimet, amelyeket az egész világtól kapok az emberiség érdekében vállalt rab-ságomban a tabernákulumban.” (88.04.19.)

„Leányom, figyelj isteni irgalmasságom kiáltására! A Föld remegni fog bűnei miatt. Elviszlek a világ egyik végétől a másikba, hogy beszélhess üzenetemről. Figyelmeztetem az emberiséget. Szavakat adok neked, hogy beszélj, és világosságot, hogy lásd lelkiismeretüket.” (88.05.22.)

„A világon mindenféle kis tüzek gyúltak, amelyek fertőző sebként el-árasztják a lelkeket és sok mindenre felbízatták őket. A nagy szentségtörés betakarja Testemet, és Szívem vérzik fájdalmában.” (88.05.25.)

„Mindenkit hívok, hogy figyeljen és imádkozzon, küzdjön rossz hajlamai ellen és vigyázzon, nehogy rossz szokásokká fejlődjenek! A füvet minden évben le kell kaszálni a réten. A földet fel kell szántani és ki kell gyomlálni. Egyházam romokban hever. Nagy munkára van szükség. Imádkozni kell a lelkekért! Sokan elhullanak. Már nem tudják, mi az igazság.” (88.06.03.)

„Két karomba zárok minden embert. Senkit sem taszítok el magamtól. Az emberiség iránt érzett nagy szeretetem tart fogva a tabernákulumban, ahol várok és szomjazok minden bűnös lélekre. Elégséges kegyelmet kínálok megtérésükhöz... Feltárom előttük szent misztériumomat, amelyben nem egyetemesen adom magamat az emberiségnek, hanem mindenkinek személyesen egészen egyszerű módon... Istenségem jelen van az átváltoztatott Ostya legkisebb részében is... Kevés az idő a lelkek megmentésére... Számomra nincs értékesebb dolog az emberi léleknél.” (88.06.16.)

„Figyelj rám, leányom! Ne félj attól, hogy leírd szavaimat! Én magam diktálók neked. Te semmit sem tudsz saját erődből tenni. Lassanként látni fogod eredményét.” (88.06.19.)

„Az emberiség az oka földi születésemnek, életemnek és halálomnak... Az emberiség iránt érzett szeretetemben maradok közöttük. Szeretetem szentségében maradok a kenyér színe alatt az emberek öröme a Földön, és azért, hogy majd részesedjenek isteni életemben a mennyben.” (88.07.02.)

„Tanulj meg jól tenni! Ne elégedj meg azzal, hogy csak imádkozol, azt akarom, hogy haladj az erényekben és az imában! Szolgámon keresztül tanítalak és adok világosságot neked... Rajta keresztül oltárt akarok emelni a szívedben a lelkek javára.” (88.07.23.)

„Figyelj, leányom, az én szeretetemet semmi sem győzheti le. A szeretet által fogantattam, hogy az emberiség készüljön fel a nagy misztériumokra. Annyira szeretem az emberiséget, hogy nagy örömet jelent nekem eledel formájában közöttük maradnom. Én akartam, hogy a lelkek a Földön részesülhessenek szentségi életemben, amelyben átadom magamat, éjjel és

nappal tabernákulumom börtönében maradván. Nagyon szeretem az emberiséget. Tudatnom kell velük, hogy a szeretet nem pihen, amíg át nem adta és nem egyesítette magát szeretete tárgyával. Szeretetem szentsége felülmúl minden hatalmat. Elrejttem külsőmet, hogy az embereknek alkalmuk nyíljon hitük gyakorlására.” (88.07.25.)

Ájtatosság az imádott Jézus képe előtt:

Tegyünk imádott Jézusunk képét az asztalra vagy a házi oltárra!

1. Helyezzük magunkat Jézus jelenlétébe!

2. Dicsőítsük Őt énekekkel!

3. Olvassuk a Bibliát (Isten Szavát) és elmélkedjünk rajta! Együtt meg lehet beszélni az olvasott szöveget.

4. Ezt kövesse a közbenjárás: kérés, hálaadás, dicsőítés.

Befejezésül mondjuk el Jézus Szent Nevének litániáját. Utána így imádkozunk:

Urunk, Jézus Krisztus, Te azt mondtad: „Kérjetelek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek!” kérünk Téged, add meg nekünk isteni szereteted kegyelmét, hogy teljes szívvel, szóval és munkánkkal szeressünk és soha ne szűnjünk meg dicsőíteni Téged!

Add meg nekünk, Urunk, hogy szüntelenül féljük és szeressük Szent Neved, Te pedig mindig irányítsd azokat, akiket szeretetedbe fogadsz, aki él és uralkodik mindörökkön örökké! Amen.

Befejezésül térden állva mondjuk el Szent Arcára tekintve az imát, amelyet Ő diktált:

Ó alázatos, imádott Jézusom, aki jelen vagy itt isteni szereteted áldott Szentségében! Itt, a Te rejtett, szent trónod előtt leborul lelkem és egész lényem. Hozzád esedezem semmiségemben és bűneimben. Fogadd el szegény imámat, elégtételemet és imádságomat, hogy enyhítsd a lelkek után való szomjúságodat és teljes bocsánatot nyerjek a sok meggyalázásért, hálátlanságért és bántalomért, amivel a szerencsétlen bűnösök Téged szüntelenül illetnek.

Az emberiség iránt való örökös irgalmad indított Téged meg oly mélyen, hogy a szent színek fátyla alatt itt maradj oltárainkon és a Föld minden tabernákulumában.

Ó Jézusom, az Oltáriszentségben jelen lévő lelked, Tested és istenséged által fogadd el lelkem könnyeit, hogy ezek a drága lelkek (itt fel kell sorolni azokat, akikért imádkozunk) eljussanak majdan az örök boldogságra.

Az egész örökkévalóság a Tiéd, ezért mi, a Te szerető gondoskodásodat kérve és tekinteted elé helyezkedve egészen Reád bízunk magunkat, életünkben és halálunkban. Amen. (1991. 04.04.)

Felajánló ima Krisztus Szent Vérének

A Te végtelen fenséged és saját semmiségem tudatában borulok lábaidhoz, ó irgalmas Megváltóm, hogy hálát adjak számtalan jótéteményedért, amelyekkel engem, hálátlan teremtményt elhalmoztál. Kiváltképpen pedig azért adok hálát Neked, mert drágalátos Szent Véreddel megmentettél engem a Sátán káros befolyásától.

Ezért mennyei Édesanyám, a Boldogságos Szűz Mária, őrangyalom, védőszentjeim és az egész mennyei udvar színe előtt őszinte szívvel és elhatározással felajánlom magam drágalátos Szent Vérednek, amely által Te megmentetted az emberiséget a bűntől, a haláltól és a pokoltól.

Megígérem, hogy terjesztem drágalátos Szent Véred tiszteletét, hogy minden ember imádja és dicsőítse. Ezáltal szeretnék hűtlenségemért engesztelést nyújtani szeretetednek, amit Te drágalátos Szent Véred kiontásával bizonyítottál be; ezenkívül engesztelést szeretnék nyújtani azért a sok tiszteletlenségért is, amivel az emberek üdvösségünk drága díja ellen vétkeznek. Bár ne vétkeztem volna, és ne lettem volna Veled szemben soha hideg és tiszteletlen!

Jóságos Jézusom, elébed járulok, hogy lábad elé tegyem Szent Édesanyád, hűséges tanítványaid és minden szent szeretetét és imádatát. Kérlek Téged, felejtsd el hidegségemet és hűtlenségemet, és bocsáss meg mindazoknak, akik megbántottak Téged! Tisztíts meg engem és minden embert Szent Véred által, ó megváltó Istenem, hogy mostantól fogva odaadóan szeressünk Téged, ó keresztre feszített Szeretet, és hogy méltóvá váljunk megváltásunk drága díjára! Amen.

(Ha lehetséges, mondjuk el minden nap!)

Dicsőséges Szűz,

kit Isten örök elrendelése az Ige Anyjául választott, ki az isteni kegyelmek osztogatója, a bűnösök menedéke vagy, Hozzád fordulok, méltatlan szolgálód, légy Te a vezetőm és tanácsadó e földi életben!

Esdd ki számomra Szent Fiad drága Vére által bűneim bocsánatát, lelkem megmenekülését és az ehhez szükséges kegyelmeket! Amen.

Szent Brigitta

Egész különös kegyelmet kaphatunk, ha megkérjük Istennek Szent Anyját, hogy a szentmisében ő ajánlja fel helyettünk Krisztus Vérért. Az arsi szent plébános mondta, hogy valahányszor kegyelmet kapott, azt ezen az úton kapta, és sohasem csalódott.

A r ó z s a f ü z é r

Az „ötvenes” imádság

Poroszországi Domonkos († 1460.) Trierben mint karthauzi novícius írásba foglalta Jézus életének eseményeit, u.n. „titkait”, ami valójában Jézus életén való szemlélődés. E titkok előtt mindig elmondtak egy Üdvözlégyet, így összekötve a szemlélődést az Üdvözlégy imádkozásával. A titkok számáról nevezik ezt az imádságot ötvenesnek.

1. Akit te, Szent Szűz a Szentlélektől fogantál.
2. Akivel a hegyeken át Erzsébethez siettél.
3. Akit te, tiszta szolgáló leány, nagy örömmel e világra szültél.
4. Akit te pólyába takartál és jászolba fektettél.
5. Akit a szent angyalok mennyei énekkel dicsőítettek.
6. Akit a pásztorok kerestek és Betlehemben megtaláltak.
7. Aki a nyolcadik napon körül lett metélve és a Jézus nevet kapta.
8. Akinek a három király aranyat, tömjént és mirhát áldozott.
9. Akit te a templomban felajánlottál Istennek, a te mennyei Atyádnak.
10. Akivel te Egyiptomba menekültél és akivel hét év múlva onnan visszatértél.
11. Akit te Jeruzsálemben elveszítettél és három nap múlva megtaláltál.
12. Aki nap mint nap növekedett korban, bölcsességben és kegyelemben.
13. Akit Szent János a Jordánban ugyanúgy megkeresztelt, mint minden más bűnös embert.
14. Akit a Sátán megkísértett, de nem tudott legyőzni.
15. Aki tanítványaival együtt Isten országát hirdette a népnek.
16. Aki isteni erővel sok beteget meggyógyított.
17. Akinek lábát Mária Magdolna könnyeivel mosta és hajával törölte.
18. Aki Lázárt és másokat a halálból feltámasztott.
19. Aki a Tábor hegyen színében elváltozott.
20. Akit virágvasárnap nagy tisztelettel fogadtak Jeruzsálemben.
21. Aki tanítványainak saját Szent Testét adta az utolsó vacsorán.
22. Aki a Getszemáni-kertben imádkozott és vérral verejtékezett.
23. Aki megengedte, hogy elfogják, megkötözzék és egyik bírótól a másikhoz vezessék.
24. Akit sok hamis tanú vádolt.

25. Akinek szent arcát leköpték, szemét bekötötték és akit arcul ütöttek.
26. Akit méltatlanul egy oszlophoz kötözték és kegyetlenül megostorozták.
27. Akit tövissel megkoronáztak.
28. Aki előtt térdet hajtottak és akit gúnyolódva imádtak.
29. Akit ártatlanul ítélték szégyenteljes halálra.
30. Aki szent vállain vitte a keresztet.
31. Aki téged, Édesanyját, más asszonyokkal együtt megszólított.
32. Akinek kezét és lábát a keresztre szögezték.
33. Aki azokért imádkozott, akik Őt keresztre feszítették, kínozták és megölték.
34. Aki így szólt a gonosztevőhöz: „Még ma velem leszel a paradicsomban!”
35. Aki téged, az Ő fájdalmas Anyját szeretett tanítványának, Jánosnak ajánlott.
36. Aki így kiáltott fel: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”
37. Akit ecettel és epével itattak, amikor így szólt: „Szomjúhozom!”
38. Aki így fohászodott: „Atyám, a Te kezembe ajánlom lelkemet!”
39. Aki végül ezt mondta: „Beteljesedett!”
40. Aki keserves kínhalált halt értünk, bűnösökért.
41. Akinek felnyitották oldalát, ahonnan vér és víz csordult.
42. Akit a keresztről levéve a te öledbe fektettek.
43. Akit jó emberek bebalzsamoztak és eltemettek.
44. Akinek szent lelke alászállt a poklokra és az atyák lelkét megszabadította.
45. Aki harmadnapra halottaiból feltámadt.
46. Aki nagy örömmel töltött el téged és mindazokat, akiknek megjelent.
47. Aki szemed láttára felment a mennybe és most az Atya jobbján ül.
48. Aki majdan ítéletet mond élők és holtak felett.
49. Aki elküldte a Szentlelket mindazoknak, akik hisznek Őbenne.
50. Aki téged, az Ő szeretett Anyját felvette magához a mennybe, és aki a mennyei Atyával és a Szentlélekkel együtt él és uralkodik mindörökké. Amen

(Ezt a cikket az „EWIG” szíves engedélyével közöljük)

Meglátják az Úr dicsőségét

Örüljön a puszta és a kiaszott vidék,
ujjongjon a sivatag és viruljon!
Virulva viruljon, mint a liliom,
és örömében ujjongva daloljon!
Mert övé a Libanon dicsősége,
a Kármel és a Sáron pompája,
meglátják az Úr dicsőségét,
Istenünk ragyogó fönségét...

Mondjátok a csüggedt szívűeknek:

„Bátorság! Ne féljetek!

Nézzétek, eljön Istenetek!...

Maga az Isten jön el,
hogy szabadulást
hozzon nektek.”

Akkor megnyílik a vakok szeme,
s a süketek füle hallani fog.

Ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas,
és a némák nyelve ujjongva ujjong.

Mert vizek fakadnak a pusztában,
folyóvizek a sivatagban...

És egy tiszta út vezet majd át rajta,
úgy fogják hívni: a szentek útja.

Tisztátalan nem léphet rá,
sem a balgák nem bolyongnak rajta.

Nem lesz ott oroszlán,
más ragadozó sem jár arra,
a megváltottak vándorolnak rajta,
akiknek az Úr szabadulást szerzett...

Éneket zengve érnek a Sionra,
s örök boldogságot tükröz az arcuk.
Öröm és ujjongás jár a nyomukban...

(Iz 35, 1-10.)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

*P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék

Batnei Jakab: Boldog Ő	1
II. János Pál pápa: Tartsd e fiatalokat.	2
Pierina Morosini.	5
Badalik B.: Szűz Mária, az Egyház Anyja	6
Szent Fausztina Mária	9
Török J.: Szent királyunk, István	12
Szent István király intelmeiből.	13
Felajánló ima a magyarok Nagyasszonyához	14
XXIII. János pápa: A boldogságos Szűz Mária mennybevétele .	16
Mária kegyhelyek	
A budapesti Szent István bazilika	18
A Szeretet szolgálója, Anna Ali nővér.	20
Felajánló ima Krisztus Szent Vérének.	26
A rózsafüzér	
Az „ötvenes” imádság	27

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:

Az irgalmas Jézus képe

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: ABN-AMRO